

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gasparis Lechneri E Societate Iesv Theologi. Sodaliv Parthenivv. Siue Libri Tres Qvibvs Mores Sodalivm Exemplis Informantvr

Lechner, Kaspar

Dilingæ, 1628

II. Sodales orandi studio exercentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51916)

in lutum se gregalibus ridendum abiecerit. Hanc ergo & nos intueamur filij ancilla & vanos spiritus, inanem que mentis tumorem compefcamus nam Aliter ad Deum non itur, *Videtur de Temp.* *serm. 175.* *magnum miraculum, ait Augustinus, altus est Deus; erigis te, & fugit a te humilias te, & descendit ad te, quare hoc? quia excelsus Dominus & HUMILIA respicit, ut attollat: ALTA, id est, superba de longè cognoscit, ut deprimat. Leuari volumus? deprimamur. Sed iam ad eos actus qui propius ad Deum deducunt veniamus.*

CAPVT II.

SODALES ORAN-
DI STUDIO EXER-
CENTVR.

Quantum ad omnem virtutem, quadiumentum afferat interior, quædam cum Deo familiaritas omnes Asceticos Professores copiose docent; & ratio ipsa aperte conuincit.

cit. Si enim eorum plerunque mores imitamus, quorum consuetudine utimur, quam sanctis eum moribus prædicitum esse oportet, qui Deo frequenti commercio conuiuit? Hinc & nostri Sodales eam integritatis tuendæ rationem tenere student.

I. Ac primum quidem eas preces, quas ore fundimus, quotidianas statasque dicunt ex legibus; quibus vltro alias adijciunt, easque genibus nudis aut brachijs expassis sæpenu-merò relegunt. Exempla passim obuia sunt, & à me sine fastidio inculcari non possunt. Quantam verò eorum orationes vim habeant, sequenti libro ostendam.

*Vocales
orationes
recitant.*

II. Trium tamen hic mentionem omittere non debeo. Cùm Sodalis quidam Brunensis preces vespertinas in templo solueret, iamque illud Virgineum melos, quo diuinam in se beneficia collata deprecicarat olim B. Virgo, secum occineret, tam ardenti in Deum flama succensus est, vt non ante quieuerit, quàm in nemora sola

*An. CIO.
IOCVIII.*

secederet, in quibus totum biduum
 cibi potúsque oblitus inter pias pre-
 ces ac meditationem rerum diuina-
 rum inexplicabili mentis voluptate
 traduxit.

Anno
 MD. C.
 IX.

III. Alter in eadem Moravia pe-
 nè puer Olomucij moriens ostendit,
 quantum referat, in viuis operam
 precibus impendisse. Auctor Alpha-
 beti sic rem commemorat. *Ex in-
 fima Grammatica discipulus erat: qui
 quod Officium Beatissima Patrona
 sua integris viribus recitare frequens
 consueffet, id in sua quoque inualetudi-
 ne faciendum multo magis putauit, ut
 qui morti propior esset & mercedi: le-
 gere ergo suo more preces Marianas
 dum vult, clauduntur oculi, & ille ad
 Sodalitium Diuorum auocatur, per-
 tinaciter a deo intra digitos herente li-
 bello, ut (quod ei commode extorqueri
 non posset) cum eodem articulis sic im-
 pedito, cent tessera sua in Deum & Vir-
 ginem pietatis fuerit sepeliendus. Has
 videlicet Sodalium Inferias esse de-
 cet.*

IV. In.

IV. Ingolstadiensis quidam con-
 fuêrat horarias preces Virgini sacras
 quotidie dicere. Huic aliquò iter e-
 rat. deliberat ergò, velítne easdem
 preces porro dicere, an ob itineris
 incommoda in præsens ommittere.
 prius illud animo sedit, quod Magnæ
 Matri obsequium gratius, quò diffi-
 cilius futurum speraret. It equo; di-
 cit quotidie. Die vno nescio an tæ-
 dio, an aliâ causâ, intermittit; vel ve-
 rius breuioribus *Rosarij* commutat.
 Sed dum pergit, cum equo in palu-
 des easque angustias deuenit, vt nul-
 la ratione ex eo se periculo emerge-
 re, neque certum consilium, in me-
 tu vsque attentus capere posset.
 Tum subito ea illi cogitatio incidit,
 erroris causam precum solitarum
 negligentiam fuisse. Constituit er-
 go apud animum suum, perpetu-
 um illud officium Virgini, quasi pen-
 sum quotidianum præstare. Vix ita
 proposuerat, cū ecce tibi ipse equus-
 que sine difficultate euadunt; mo-
 dum tamen neque explicare, neque

Anno
 CIO. 10
 LXXVIII.

Neque
 proposita
 bona im-
 punitè
 semper o-
 mittuntur.

ipse cognoscere potuit; ut saltem id nosset, Beatam Virginem tempore Sodalibus supplicias venire, si ipsi ab ea longius non abeant.

V. Nec mirum est Sodales ad orationem, cum in mala inciderunt, velut ad remedium certum confugere, cum in ea bona omnia sita sint. Unde Dæmon invidia hominum omne suum studium eò confert, ut orationem interturbet. Quare coniti debent omnes, ut ne tam praestans auxilium sibi patiantur è manibus eripi. Quod aënalibus Dilinganis quidam insigniter prestuisse perhibetur. Fuit, qui media de nocte precibus suspendendis incumberet. Hostis bonorum genius malus indigne videlicet tulit votis inuigilantem: atque ut transuersum ageret Palastritam, felium gregem inuicem raptantium gannientiumque representauit: mox in puellam venustissimã transformatus ad vetita blandimenta est lenocinatus: noster rudem Sanctæ Crucis decussatam pratendit, eoq; ictu terga vertere coegit Impurissimum

CID ID
LXXX.

simum lenonem. faceſiuit is quidem; ſed pro Impudentia redit priſtina:que feles obicit. Adoleſcens aliud expedire genus armorum & intonare ſalutem Angelicam, quibus vocibus mirmillo ſtygius adeo territus profugit vt retiarium ſuum de cetero nunquam auſus ſit inquietare. Hæc illi.

VI. Aliud precandi genus eſt cogitationes crebrius ab humanis ad diuina attollere, & vt cautæ aues oculo ſemper vno cœlū intueri. Quod in primis fit, cum operationes noſtras Diuino Honori conſecramus, cum quaſi iacula quaſdam è pectore breues preces intorquemus, cum è rerum creatarum occuſu veluti gradibus quibuſdam ad Deum aſcendimus. Hoc habebat Tho. Vduardus

*Breuis
precatio-
ne Deo
ſua ne-
gotia di-
cant.*

*Anno
CIC. IC
XCII.*

teriam piam subijciebat, simul ad v-
sum disputandi parandum, simul ad
mentem excolendam. Talis fuit ille
Syllogismus.

*Sempiterna vita sempiterno, si fieri
posset, labore esset emenda
Paradisus gloria est vita sempiterna.
Labore igitur, si fieri posset, esset e-
menda sempiterno.*

Qui talibus cogitationibus vitam
transigunt, eos sanctissimè vita de-
fungi necesse est. Ita & hic reliquæ
vitæ similem clausulam habuit. Nam
extremo illo tempore bis alto quo-
dā mentis excessu abductus est à sen-
sibus: vt ad se redijt, visum sibi esse
suum Angelum Tutelarē, & S. Tho-
mam Apostolum affirmavit, qui se
in amantissimos locos.

*Fortunatorum nemorum, sedesque
beatas deduxerint, vidisseque ibita-
lia, quæ plus verbis hilaritate plenif-
simis, desiderio coeli, in Deum amo-
re, quam propria narratione explica-
bat. Sic pietas ad omnia utilis est.*

I. Timot.

4.

VII. Referam adhuc vnum illud
è quo

è quo discere possimus, profana quo-
 que in sacra transmutari posse, si bo-
 nus animus artifex accedat. Craco-
 uia primarius quidam Academiae
 Professor sibi in somnis visum eius-
 cemodi obiectum retulit. Vidit no-
 men Auctoris profani, quem eo se-
 mestri Auditoribus suis praelegebat,
 aureis & magnis literis descriptum,
 & in altari quopiam augusti Tem-
 pli suspensum. Facili coniectura
 assequi possumus, quid visum por-
 tenderit. Solitus enim fuerat princi-
 pium studendi docendiq̄ue à Deo &
 B. Virgine facere, eorundemq̄ue
 honori eruditionem suam dedica-
 re. Nimirum profanorum quoque
 auctorum tractatio aestimationem
 suam apud Deum habet, si vt olim
Aegypti spolia, in religiosum vsū scri-
 pta profana conuertuntur. Sic som-
 num capere, cibo potuq̄ue vti, ho-
 nestis oblectamentis curas dispel-
 lere, precio suo non caret, si bona-
 mens id genus actiones Deo deuo-
 ueat. Quare par est diligentem om-

Quantū
 ea pietas
 profit.
 CIO.
 LOCX.

nes in hoc genere operam ponere,
vnde tot tantasque opes animi re-
portent.

*Medita-
tio rerū
piarum
magnam
Sim ha-
bet.*

VIII. Sed inter omnes preces ex-
cellunt illæ, quæ meditatione inflā-
mantur. Cum videlicet è re quapiam
certâ cognitâque, discursu rationis
sensim ad rem aliquam occultam e-
ruendam cognoscendâque perue-
nitur, siue id fiat è causis effectus de-
ducendo, siue contra effectibus
ad causas rimandas penetrando, siue
oppositorum comparatione, alteri-
us seu honestatem seu turpitudinem
deprehendamus, siue alijs de alijsque
modis in veri incogniti noticiam de-
ducamus. Quibus rebus fit, vt vicio-
rum fæditatem quasi intra viscera ab-
strusam meditando in lucem profe-
ramus, iamque eius nos pigeat p de-
atque & toto animo aueriemur: con-
trâ virtutem, quam sicuti acerbam
refugeramus, nunc facilem iucun-
damque experiamur, penitusque
complectamur. Interponuntur vota
ardentia, quibus auxilium à cælesti-
bus

bus exposcitur, seu ad vitia deserenda, seu ad virtutis viam firmiter in- undam, vel aliud aliquid impetratur. Sed de toto hoc meditationum opere Ludouicus de Ponte & Domitius

*p. I. me-
dit. & p.
I. Ducus
spiritua-
lis.*

IX. Sodalibus ex lege quadrans horæ in eo studio expendendus est, cum sacris epulis accubuerunt, vt in præsentis hospitis amorem meditan- do ingressi, quæcunque salutis suæ commoda aut necessaria sunt in ea luce intelligant, atque ab illo amore consequantur. Et nimium præstat eo temporis articulo hanc precandi ratione sectari, quàm è libro alienos affectus proferre. Nam nostra vt à radice interiore procedunt, ita ex animo deuntur, & penitus in animum demittuntur, quàm aliena.

*De Pas-
sione Do-
mini.
Post Cõ-
muniõ. e
Sodales
medi-
tantur.*

X. Multis quoq; in Sodalitijs vsu receptum reperio, vt in ipso conuen- tu materiam propositam horâ vnâ vel dimidiâ commententur. In In- gol-

*Aliis
quoq; tẽ-
poribus.
An. C. I. D.
ICXCI.*

golstadiensi ultimo biduo quadragintadialis Ieiunij horis diurnis ad Christi sepulchrum precaturis, prius à Patre quopiam materia meditandi de cruciatibus Domini in certa capita distributa explicataq; est; quod consequentibus dein annis aliquandiu factum inuenio.

De Exer-
citiis sp-
ritualibus.

XI. Verum diuturnior quidam secessus tempusq; ad meditandum sepositum (*Exercitia* vocant) plurimis salutis fuit. Nam cum præteritorum annorum errores relegunt, penficulatus criminum grauitatem penasque penetrant, vestigia retro referre, aliam vitæ viam, qua Deus inuitat, qua Christus ducit, dissimiles sui ingredi incipiunt; tanta morum mutatione, vt spectatoribus admirationi multisque exemplo optimo fiant. In re quotidiana vnura adferam. Cordubæ quidam à pietatis studio vehementer abhorrens animo diuinitus mutato, cepit velle saniora consilia meditari: Cum igitur in domum Societ. IESV quasi in secretum.

Quo frus-
tra susci-
piantur.
AN. CIO.
IDXCVII.

tem-

templum secessisset, sacraque exerci-
 tatione animum acuisset, & ad vir-
 tutem omnem incitasset, constanter
 postea captam bene viuendi ratio-
 nem vrsit, dum ei vita fuit. Frequens
 Nosodochia adibat, omniaque æ-
 grotantibus officia prestabat; in ora-
 tionis studio intentus erat; ter qua-
 que hebdomade corpus flagris acri-
 ter cædebat; ieiunio sibi indicto ad
 inopes reficiendos aliquid compar-
 cebat. Ipsius exemplo monitisq; do-
 mestici omnes vitæ totius culpas ex-
 omologesi expiarunt. Videtur vitam
 breuem compendio maximis factis
 aliorum æuo æquiparare voluisse.
 Nam lapsus in morbum cum paulo
 post è vita migraturus esset, domesti-
 cos ad se accersitos manu prehen-
 dens, magno diuini honoris tuendi
 studio obtestatus est, ne vnquam vl-
 lo se peccato mortifero obstringerët.
 Morti proximus magnam cum in-
 fernis accusatoribus visus est alter-
 cationem suscepisse; iam illorum re-
 spondere accusationibus, crimi-
 na

na partim refellere partim fateri, sed diuinæ misericordiæ iura obtestans, iam ea rite expiata dicere. Ad extremum modica interposita quiete Angelum custodem salutauit, & sicuti brachia collo eius circum seclusurus, in eo conatu expirauit: cum & diem & horam, qua ad Dominam suam (ita loquebatur) proficisceretur iam antea prædixisset. Quis non videt tam felicem abitum, ab illo virtutis primo ingressu instructum fuisse?

*Cur Ex-
ercitia
animos
tantope-
re im-
mutent.*
I.

XII. Ac mihi quidem consimiles morum mutationes ex eo secessu institutas contemplanti, in mentem venit causam tanti effectus aperire, ut auidius ad eam Exercitationem conuolent, quorum animus generosiore impetu humi iacentem viram superuadere, Deoque se dignum effingere concupiscit. Supra iam causam vnā, alteram attigi; quod nimirum cum Deo familiaritas quædam maior necessitudoq; ibi intercedat, e qua non possit non mens collustrari & sanctis ignibus inflammari; deinde

inde quod rerum omnium eam vilitatem intueri queat, quam facile despiciat, amoremque suum ab illis abstractum ad Deum, cuius infinitam præstantiam usu atque consuetudine propius nosse incipit, transferat. Quod se virtutis pulchritudo atque sincera iucunditas ibi aperiat; vitiorumque turpitudine & molestissimi aculei in lucem ac conspectum profertantur. Quo fit ut virtus probe cognita nullo negotio ad se trahat; & vitia remoto falsæ voluptatis velo prodita, horrore sui abs se cautiore absterreant.

XIII. Sed illa potissima causa mihi videtur, quod Deus optimus *divitias bonitatis suæ* extenta manu mortalibus passim porrigat: Ea tamen contra nostra negligentia est, ut dici non possit, quantum quotidie damni faciamus, dum clauso pectore diuinam beneficentiam excludimus. Pauci toto sinu Deum accipiunt, & cælestibus se donis collocupletant. Enim verò si vnquam vllum tempus est,

2.

3.

4.

est, cum se animus cœlo dilatat ad eius opes capiendas, illud est, quo a curis alijs liber Deo vacat. Hic se diuina liberalitas vbertim infundit, capacemque mentem sanctissimis votis ipsoque adeo DEO complet, vnde alacris ad pia, veluti secundo vento, inferatur. Tunc illud dicit, quisquis ille est, quod de se S. Augustinus: *l. 10. Confess. c. 28.* *Cum inhesero tibi ex omni me, omnino nusquam erit mihi dolor & labor: & Vita erit Vita mea, tota plena te. Et quoniam, quem Tu imple, subleuus eum; quoniam tui plenus non eram, oneri mihi eram.* Et paulo ante: *c. 27.* *Vocasti & clamasti, & rupisti surditatem meam. Coruscasti, splenduisti, & fugasti cecitatem meam. Fragraisti, & duxi spiritum, & anhele tibi. Gustavi, & esurio & sitio. Tetigisti me, & Exarsi in pacem tuam.* Hæc ibi fiunt, & miramur alios inde prodire, quàm eò se receperant? Fabulæ memorant certis herbis ne'cio quem acherunticum senem Iuuentuti restitutum, Verè hîc plures senium exuere; caloreque

reque diuino excocti latae Iuuentæ redditi sunt. Hic curuæ in terram animæ, *os sublime gerere cælumq; tueri* doctæ sunt.

XIV. Denique mihi animus corpusque nostrum, vti vitæ consortio, ita morborum iactatione ac cura congruere videntur, cum corpus prauis humoribus diffusis læguescit, neque cibo neque potu recreatur; literæ, colloquia, negotia omnia illi fastidio molestiæque sunt; languere tantum & nihil agere placet, & hoc ipsum adeò iniucundum est. At vbi cursu aut iactu disciue pilæue redundans humorū copia extenuata, corpore eiecta est, tum verò ciborum appetentia redit, delectant studia nos nostra, iuuat colloqui, tractare negotia, denique tunc viuere nos experimur. Ita cum animum prauæ libidines affectionesq; distortæ obse-

5.

*Animus
cupedita-
tibus suis
languet.*

fasti-

*Exerciti-
is rele-
uatur.*

fastidium : sacris epulis sine gustu
quasi insipidis accumbit. virtutum
exercitatio Hercules labor credi-
tur : quid multis? Fractus ac dissolu-
tus, sibi met displicens iacet. Hic ubi
se ab illo suo tumultu & fastidiosa
iactatione recepit ad illam quietem,
principioque leuē vim sibi met in-
tulit, & repetito mentis per pia dis-
cursu, aliquandiu se exercuit, mirum
dictu est, quam mox alia omnia velit
ac sentiat. Precari, loqui, commentari,
legere audire sacra, minime ardu-
um; semet frangere, excutere, expia-
re, iucundum est; Eucharistiam su-
mere. Deo sese dedere, in illo hærere,
voluptati est; denique iam verè vi-
uit, & veterno excusso totus alacer
est.

*Exerci-
tia & su*

XV. Hæc sunt illa bona, quæ stu-
dium illud, si benè colas, in se conti-
net. Cuius vim nemo verè ac perfe-
ctè æstimare potest, nisi eo se ipse ex-
erceat, inquit Canariensis. Inde mi-
rabiles morum vitæque totius muta-
tiones extiterunt, tantumque lumen

vi.

viuendi accensum est, vt Bartholo-
 mæus Torres Episcopus Canariensis
 testatus sit Deum, triginta annis, qui-
 bus versatus sit in studijs Sapiencia, &
 permultis, quibus Theologiam docue-
 rit, nunquam ad suam utilitatem di-
 dicisse tantum, quantum se Exercitia
 paucis diebus docuerunt. Ac neminem
 sibi cognitum ait, qui non pietatis ma-
 gnum inde profectum retulerit, pa-
 lamq; predicaret, nihil omnino è mor-
 talibus rebus se voluisse ys antelatum.
 Atque utinam inquit, quanti est ille
 thesaurus tanti æstimare possemus. Vn-
 de merito PAVLVS II. Pontifex Ma-
 ximus plurimum hortatus est in Do-
 mino omnes & singulos vtriusq; sexus
 Christi fideles ubilibet constitutos, vt
 tam pijs documentis, & Exercitijs uti,
 & illis instrui deuotè vellent. Sed de
 hoc satis superque dictum est: plura
 Nicol. Orlan. & Ludouicus de pon-
 te memorat, quæ non exscribo, cum
 in multorum manibus versentur.
 Nunc ad institutum reuertor.

XVI. Sodales itaque & rationi-
 bus

*tantum
 cognos-
 cuntur.
 Nicol.
 Orlan. in
 Histor.
 Societ. l.
 13. n. 35.*

*In Bulla
 Exerciti-
 orum li-
 bro prafi-
 xa.*

*In Histo-
 ria Socie-
 tat.
 in Vita
 Balth.
 Alua-
 re c. 42.*

K

bus

flu
 m.
 di.
 lu.
 vbi
 sa.
 em,
 in-
 dif-
 um
 elit
 ita-
 du-
 dia-
 fu-
 ere
 e vi-
 acet
 flu-
 nti-
 rfe
 ex-
 mi-
 uta-
 men
 vi-

*alijsque
suis opus.
c. 11.*

*P. Spinel.
lus de B.
Virg. c.
40. n. 16.*

*B. Virgo
praecipua
Exercitiorum
Magistra.
in Vita P.
Alua.
162. c. 43.*

bus eiusmodi & exemplis quoti-
die ob oculos positis ad hoc orandi
genus vehementer accenduntur.
Neapoli ad oblatorum Clericorum
Sodalitatem nemo admittitur, nisi
qui diebus aliquot prius animum il-
lis studijs excoluerit. Alij ad praefe-
cturas gerendas pro officij dignitate
sibi hinc adiumenta necessaria pe-
tunt. Nemo denique est, qui diuinis
calescere cupiat, quin ad hunc ig-
nem accedat, atque inde ignem ac-
cendat suum.

XVII. Quod eo libentius alacri-
usque praestare Sodales omnes de-
bent, si B Virginem MARIAM horum
Exercitiorum auctorem, ijsque olim
vsam fuisse cognorint. Rem comme-
morat P. Ludouicus de Ponte, cuius
nomen scriptis celeberrimum facile
fidem conciliat narrationi. *Ex mul-
tis, inquit, personis, quibuscum de ra-
riori ac sublimiori quodam precandi
studio tractare solitus sum, quaedam
fuit, cui Deus Deiparaq, Virgo singu-
lari benevolentia fauere, caelestiaque
dona*

*dona impertiri consueuerunt. Cuius
 ego dictis eam fidem habeo, quam ulli
 homini veracissimo, absq; falsi formi-
 dine habere possum. Ea itaq; in hunc
 modum mihi memorabat. Anno se-
 culari cum Patres Societatis à nego-
 tijs tractandis ad otium illud se sedu-
 cerent, mihi quoq; in mentem venit,
 dies aliquos sumere atque domi meæ
 in eadem me studia abdere. Cum ita-
 que prima luce meditationi rerum
 diuinarum me dedissem, repente cō-
 spicor è Cælitibus vnum quendam
 oris maiestate insignem; isq; adeo ad
 me ire visus est. Obsupui: ille se Ga-
 brielem Archangelum dicere, mis-
 sum à Deipara, vt mihi salutem ex se,
 aliaq; nonnulla nunciaret. Ego, quæ
 me nossem tali nuntio indignam, e-
 rubui & blandæ salutationis insidias
 vereri cæpi; atq; ne in fraudē impru-
 dens illicerer, rogavi, &: Sine, inquã
 si tibi videtur, me prius, vti cæpe-
 ram, Deum super ea re consulere.
 Annuisit perlubenter mea; trepida-
 tione delectari visus est: vt iam ex eo*

*Humili-
tas opti-
ma & so-
rum ex-
ploratrix
ac restis.
Vide S.
Tho. 2. 2.
q. 171. a 5.*

*B Virgo
Exerciti-
is l. m
u. ja.*

insidiarum suspicionem ponere cœperim. Solent enim si qui sunt tenebriones Genij lucis diuinæ censuram calidè euitare. Illo igitur omisso, pergo Deum obnixè precari, ne id offētum mihi fraudi foret, neue aliquid accideret, quod Deus nollit. Interea quietem animo rediisse, & vera Legatum dicturum, promitti mihi diuinitus sentio. Accido igitur ad genua, & ad audiendum modestè me compono. Tum ille: Quod rebus p̄js, inquit, cōmentandis Dei que in te merita, eiusque Maiestatem meditatione altius perspicere instituisti; id vero Reginae cœli gratissimum est; idq; sibi abs te obsequium deferri vehementer laudat. Nam se eo um Exercitiorum ait Auctorem ac Magistrā fuisse: adiuuissse enim ac docuisse Ignatium, vt ea in hunc modum fierēt; atq; vt is vellet, se impulisse: imo cum inter mortales vitam ipsa ageret, hoc se præcipuè orandi studio vitam traduxisse confirmat. *Hac Gabriel personæ illi; illa mihi retulit, quam si bene*

noni,

novi, fallere noluisse; si rem, ut gesta est exputo, deceptam non fuisse certo affirmare possum. Hæc Ludouicus, Habent itaque Sodales Exercitiorum auctorem patronam suam, ut vel hoc nomine, si alia deessent, magni ea facere, amplecti, atque eo officio Magnæ Matri obsequi velle debeant. Sed nunc alia videamus.

CAPVT III.

CONFESSIO
PECCATA EXPIANT.

Peccatorum frequentem expiationem, & sacræ Eucharistiæ communionem præcipua ad vitam sanctè traducendam adiumenta esse omnium iudicio comprobatum est, ut in ea re confirmanda nihil mihi laboris sumere debeam.

I. Ob eam rem è legum præscripto singulis mensibus, & plus eo mysteria illa obire Sodales soliti sunt. Multi usum eorum nequeunt in mē-

*Quoties
Sodales
confite-
antur.*